

4733 31. Marts 1890: Enefte Beh. af Lovf. om Fabrikat. og Forhandl. af Margarine m. m. 4734

Sag, skal jeg ikke komme dybt ind derpaa, efter de Udtalelser, der derom ere faldne fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), men jeg skal dog sige, at dersom dette Thing lader sig tvinge til at gaa ind paa Noget, som det ellers ikke var villigt til at gaa ind paa, af Frygt for et Provisorium, saa først ville vi lide et politisk Nederlag. (Stemmer: Hør!) Da jeg nu har Ordet, skal jeg sige til det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau), at naar han bestandig taler, som om han talte paa alle Landmænds Vegne, saa vil jeg protestere derimod. Det ærede Medlem fra Esbjerg har allerede protesteret derimod, og jeg er tilbøielig til at tro, at der er flere Landmænd, der dele den Anskuelse, som jeg har om denne Sag, end der er Landmænd, som dele den Anskuelse, som det ærede Medlem fra Randers har. Det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) udtalte, at vi ikke i nogen Henseende maatte formindste Garantien for, at det Smør, vi udføre, er ægte. Deri er jeg enig med ham. Men jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem er enig med mig, at vi ikke i fjerneste Henseende formindste Garantien, naar vi vedtage det Vædringsforslag, der er stillet af Flertallet, og dette bliver endelig Lov, ikke i mindste Maade, og det blandt Andet ogsaa af den Grund, at vi ikke have havt noget Udførselsforbud hidtil, men ogsaa af den Grund, at et Udførselsforbud mod Margarine ikke kan give Spor af Garantii i saa Henseende. De ærede Medlemmer, der holde paa Udførselsforbud, ere ikke fremkomne med et eneste Argument, der har kunnet svække denne Paastand. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, og paany anbefale Vædringsforslaget.

Bust: Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning til den ærede Ordfører. I mine første Ytringer anerkjendte jeg hans moderate Udtalelser. Jeg antog, at det laa deri, at han ikke havde sagt Noget hvorved Muligheden af, at der, hvis det kom til en Forhandling mellem Udvalget her og Udvalget i det andet Thing, vilde kunne naas et Resultat, var affaaet. Det anerkjendte jeg altsaa i min første Udtalelse. Naar det ærede Medlem nu kom tilbage til Bevis eller ikke Bevis for Udførselsforbudets Onskelighed, skal jeg selvfølgelig ikke fordybe mig deri i

Dag, men jeg skal blot sige, at jeg for mit personlige Bedkommende ikke har hørt det ærede Medlem anføre et eneste Bevis for hans Anskuelse, der i nogen Maade har kunnet overbevise mig, ikke et eneste, og det forekommer mig rigtignok, at det ærede Medlem selv har slaaet sine Beviser ihjel derved, at han har beholdt Farveparagrafen. Jeg kunde forstaa de Herrers Standpunkt, naar de ogsaa stædede denne Paragraf. Saa kunde de hævde det Standpunkt, der blev hævdet af det ærede Medlem for Esbjerg, at vi skulde være et margarineudførende Land. Denne Industri have de nu selv slaaet ihjel derved, at de have slaaet Farveparagrafen ihjel. Derfor forekommer det mig, at Beviserne for hans Paastande i mine Øren ikke have lydt som Beviser, der i nogensomhelst Henseende kunne svække mine Anskuelser. I saa Henseende er det ærede Medlem og jeg altsaa lige blanke. Jeg kan ikke se Andet, end at det ærede Medlem er gaaet med til i alt Fald at hævde det Standpunkt, der betegner en Tilbagegang fra det, som vi een Gang have naaet. Jeg veed ikke, om jeg har forstaaet den ærede Ordfører ret, men det forekommer mig, at der i hans sidste Udtalelse laa en Antydning af, at Flertallet var villig til under visse Eventualiteter at kunne tiltræde Udførselsforbudet. Det er allerede et Fremskridt, hvis denne Udtalelse virkelig skal forstaaes saaledes, men det er første Gang, jeg har hørt ham udtale sig saaledes. Jeg hørte meget vel, at han ved 3die Behandling sagde, at han paa Straffebestemmelserne ikke vilde optræde fuldstændig afvisende overfor os, men det er den eneste Gang, jeg mener at have hørt ham udtale det Andet; muligvis kan jeg dog have overhørt det. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke tro, at han har leveret noget Bevis for sine Paastande, der i den Grad ere overbevisende, at vi ere forpligtede til at lade os overbevise derved.

Ordføreren (Dalsgaard): Det ærede Medlem har Ret i, at vi staa lige blanke — som han udtrykte sig — med Hensyn til ikke at kunne overbevise hinanden, men vi staa ikke lige blanke med Hensyn til at fremsøre Grunde for vore Meninger. Det ærede Medlem har ikke fremsøgt en eneste virkelig Grund for Udførselsforbudet, men